

૫૮૫૪ (૩)

૫૭૯૦ સ્તુતિ.

૧

સર્વ—શ્રી હરી શ્રી હરી.

તનસે મનસે મલીનના દુર કરાજી
ચેરે તેરે ખડે તુજ દવાર.
કીજે તુમવાર અધસે લેહમાર
કામન કુમાર રે સરદાર
ઝિડતોહો સખ હમ કાલ જાવે શુનામાર—
સચા માલીક તું ઝોંકાર
હમહે લાચાર—જગસે હમેતાર
કાલહીકો બાર—કરદે પાર
કાટ હમેરે દીલકા સખ તું આનર—

શ્રી હરી.

શ્રી હરી.

૨

સૂત્રધાર—સૂરપતિ મદહર—ગીરીવર કરધર,
અજર અમર આપ—પરતોરે પૈયાહો—
દુષ્ટનકે કીનનાસ ભગતન કોરખે પાસ,
પુરો અપસ જાનીદાસ પેનકે ચરૈયાહો—
કંસકાઝ ભગતપાલ સુનહું ગોપાલ લાલ,
• સરત જાત સરીતામેં મહો મોરી ઐયાહો—
વંદન દીન દાસતોરે ફેરેબેઠ કાટદારો,
સખ દુખ હરો મેરે નંદકે કનૈયાહો—

સૂરપતિ.

સૂરપતિ.

સૂરપતિ.

સૂરપતિ.

૩

નટી—કીતી કીતી બુદનીયા બરસે
સીતનંદ મતી વહેસમીરન
દામની અંબર દમકે—
પ્રબલ જોર ત્રીપુસરી અરીકો
તાદીનનમે ચમકે
બીરહનકો વોલ અતી સનાવત
પારાવારી અતીતન ઝરસે—

કીતી.

કીતી..

૪

સૂત્રધાર—દુર્ગ દેવી દુખ હરની
અમીત સુખકી દાની તુમહો
સંસાર સાગર તરની
અખીલ જમકો સુજતી પાલત
પૃથ્વ સમય કોકરની

અતિ અપાર ખીચીત્ર ગુનગુજ
જાત નહી કંધુ બરની—

ટેક.

૫

દરબારીઓ—મૃદંગ રંગસે બાજે—

ગાજે કીડકીડધા કીડકીડધા કીડકીડધા—

દંગ.

કંચનીઓ—સારી ગમ પધસા નીધ પમ ગરે સારે પ્યારે,

અતિ ન્યારે ન્યારે રાજત ચંગ—

મૃદંગ.

સર્વ— ગોપીચંદ મહારાજ ચરત સીરયે ધરકે

સખહી કર જોરી રેહેવે સંગ—

મૃદંગ.

૬

કંચનીઓ—તાના નાદર દરદાની તુમ તાતુમ—

તદારે દાની નિતુમ તનનનન ત્રીઆતુમ તદારેદાની

નાદર દરદાની તદારે તદીઅનદીમ—

તાના.

યલાલીમ યલાલીમ યલા યલાલી માની

ત્રીકિટધુમ કીટીતકધુમ દાની તનનનનનન દીમ

તાન

ધાકીટ તાકીટ તકતકતક ધીધીકત તત્રાન તકધા.

તત્રાન તકધીગધીગધીગ નાકીટ તાકીટ તકધુમ

તાના

તરાનાદીમ તરાનાદીમ તદીઅન તનદરેનાદીમ

આખેર મીલી અસ્તાઈ કે રૂપમે કૈસી મચી હય ધુમ— તાના

૭

કંચનીઓ—સખ સખીયા મીલ હીયા ગાવોરી

શાહાકોરીખવો દીલકો બેહેલાવો

ધુંગર બજાવો તુમ છનનનનનન—

સખ.

ગોપીચંદ આનંદ સદા રહે

હોયુલંદ મતિમંદ નહી તુમ

બલ બલ મૂરત પરહમજેવતે

સારેગ રીગમ ગમપ મપધ પધની ધનીસા

સાનીધ નીધપ ધપમ પમગ મગરે ગરેસા

બાજત મરદંગ ખૂબ ખનનનનન—

સખ.

૮

બે હલકારા—મહારાજ સુનીએ અરજ મેહેરબાન

બગીચેમે આયાહય શેરબલવાન—

મહારાજ

વો કરતા હય જુદમ ચમનમે અબી

ઔર ડરતે પસુ ઔર માલીસલી—

મહા

દોડો જલદી-મારો વોનાહોરકો

બચાવો પસુ આદમી જાલકો—

મહારાજ

૯

ગાંધીચંદ-બડા ગજળ કીયા ચંડાલ—

શરમ નહી આપ જરાયે.

કરંચે ખંજરસે હલાલ—

શરમ.

મેરી રૈયતકો દીયા દુખ—

શરમ.

અખ કચું પાવેગા સુખ—

શરમ.

સખ લશ્કર હો તૈયાર—

શરમ.

દુષ્ટ સીંહકો ડારો માર—

શરમ.

ખીનમારેન બૈદુ મેરાજ—

શરમ.

નહી સીરપે ધરં મેતાજ—

શરમ.

૧૦

હલકારો પેલો-કયા કરે અરે બાપ

હ. બીજો-કઝાઆઈ

બે સાથે-કાહા હુંદે વોખદકાર દાર કરદેવે મીલજાઇ,

હ. પેલો-ચેકીસમત હીયા લાઈ

હ. બીજો-કરકે પુરાઈ

બે સાથે-અખ કયા દેવેગે જવાખ આખ નૈનોમે હયેછાઇ

હ. પેલો-કીયા મુજે તુને તો ખવાર

હ. બીજો-ચલજં નીકલ નાદાર

હ. પેલો-મારમામે તુજકો માર

હ. બીજો-જુતી માંડે સાડેયાર

હ. પેલો-તેરી કરંગા રશવાઈ

હ. બીજો-કઝાઆઈ

હ. પેલો-હય અજળ તુમારા લટકા

હ. બીજો-હો કચું ન મીયાકા મટકા

હ. પેલો-ચે ચાર દીનોકા ચટકા

હ. બીજો-ચુપ માંડે તુજકો ફટકા

હ. પેલો-કયા તુજકો મીલી શાઇ.

હ. બીજો-કઝાઆઇ

૧૧

લશ્કર-જંગી જંગ જાતા હય શેરકો ઉડાના હય

મોજ શીર પાના હય ધુમ ધામસે

સેનાધીપતી-રંગ રંગ રંગ મચાવો ખૂબ જંગ

ગાંધીચંદ-તેગકો ઉઠાવો તુમ સીંહકો આવો તુમ

પૈર સખ મીલાવો તુમ ચૂમ ચામસે

૧૨

દશકર-ઝાલીમે ખુખારકો હમ છસે મારાડાર
જંગી તુમ પુકારો સખ ખુસીકા પુકાર
ગોપીચંદરાજ કાયમ સીર તાજ
ખાલીકસે દુવા હમ માગે એહી હરખાર — ઝાલીમે.

૧૩

મેનાવતી-દોજહાનકા તુરખ હય જરર
અજખ તુર હય જરર સદા બરપુર
હય તું પાક સુર હયગાતું ગપુર— દો જ.

૧૪

દાસી-રૈયત ડંડે દાડી સચીવ અનાડી અધર્મ આચારી-
ખાલક સૂત તુજ માડી કહેતીહું દાડી પ્રધાન પ્રૌઢ બારી.

૧૫

દાસી-આનંદકી હય બધાઈરે આજ આનંદકી હય બધાઈ
પુષ્પકે કારન ગપતી ચમનમેં વહા દેખા જોગી ગુર રાઈરે આ.
મેનાવતી-કહાંકે જોગી કહા ખાસી ઉસકા નામદે મુજકો બતાધરે આ.
દાસી-જોગી જલંદર નામ હય ઉસકા સખ દરસન કરને વાહાં
જાઈરે આ.
મેનાવતી-કૌનહય સંગે કહા રહા હય ઉસકે ચરનમે સેવું સદાધરે આ.

૧૬

ખેડુતો

લીંખા-પાસા બાબા કરગરી કહું તે હાબસો
હાહા મારે બેચાર
મકડ કુકડ માંકડો કાળોને કાખરો
સેતર સેડે હુસીઆર
રાધવો-લીંખા કાકા હું મારી તે માને લાડકો
જેમ આંખુમાં ઝેર
એક દિવસ હું સેતર સેડવા નજીએ
મારી માથે કાધો ઠેર
કેસવો-રાધવ ભાઈ હું તો જિયે તો મારે હાહરે
હાહુ કરીને ખાર
વધાવી લીધો જમાઈ જાણી મુને ખાહડે
જોષ હહે મારી નાર
પાંચો-અધ્યા છેરા તમે મુરખના જો છેકરા
નહી અક્ષ ભલભાર

અરો જોવા નહીં મલ્યા તમેને ડોકરા
 જો કરે હુસીયાર
 એક હીખામણ મારી તમે તો હામલો
 કહું અકકલની વાત
 એક દીવસ હું ગયો તો અમદાવાદમાં
 જેથી થીયો પ્રખ્યાત
 માણેક ચોકમાં જઈને ચોરયા મેં રોંગણા
 તેથી ખાધો બહુ માર
 હાર જોડાનો કોટે બાધી મને ફેરવ્યો
 લોક કરે પુકાર

૧૭

પા. છોકરા ૨-અરે બાપન વાર લગાડ જરા
 કરો મનની માય વીચાર જરા
 મને માડીએ માર્યો છે માર માર તેથી કર છું હું પુકાર
 ગયો હતો માલાને ઘેર
 તેથી રાખ્યું દીક્રામાં ઝેર
 કરો હવે મારીતોવાર અતી રાખો છે મુજ પર પ્યાર

૧૮

પાંચો-અરે બાલન કીજીયે સોકકગાર
 તમ માડીને આવીને માર છું માર
 હું કરીસ તમારી વાર વાર ઝાઝો છે મુજ મનમાં પ્યાર
 રાઠ સાઠ બની અપાર જ્યારે ત્યારે કરે છે લાર
 જઈને કરે ઠાર ઠાર પાછી ન કરે તે હિચાર

૧૯

પાંચો-નારી મારી બહુ છે સારી નથી નઠારી તે પ્યારી
 બહુ હું વારી દારીદારી મુરત કારીથી હારી,
 લીંબો-મુજ હુમ હરતાં દીલ ખુસ કરના મુખ કુસ કરના છે મારી
 રીસ નવ ધરતાં ક્ષણ ન હરતાં કદી ન લરતાં જોષ નારી
 રાધવો-રે મુજ જાની છે બહુ શ્યાંતી યાની છે નાની પ્યારી
 થાંઉ કુરબાની મુખનુરાની જોષ હેરાંતી જસારી,
 કેસવો-મારી આલી છે રૂપાલી વાલી મુજને છે મારી
 મામે લાલી છે મતગલી ચાલીમા છે બહુ સારી

પાંચો-નુરખના સૂઝ રાખે તમે તો
 લીં. રા. કે-ચુપ બાબા મારશું અમે કો
 પાંચો-હું હીખામણ તમને મમે લો

લીં. રા. કે-તુજ વાતથી મુજ માથુ ભમે તો

પાંચો-તેથી કહું છું તને વાત જોરથી મારીસ લાત થશે તારી ધાત
જોતા જારી.

લીં. રા. કે-તેથી કહું છું તુને દોસા મારશું ગાંમથી થોસા ઉડી જાશે તુજ
દોસા ભારી.

૨૦

મેનાવતી-કપા કપાલ દીજીએ દયાલ દીલરીજીએ
અખંડ સુખ દીજીએ નમામી ગુરુ દેવતા
રેનમેતો ચંદ્રહો ગુરુ દેવ મેંતો ઇંદ્રહો
જોગીમે મુનીં દ્રહો પાદાંમ સખ સેવતા.

૨૧

જોગીઓ-સંકર સદા શીવ ભંમ ભંમ ભોલા
ડીમક ડીમક ડાક ડંમર આજે
નાયત ભુતનવા ધુંગરવા ગાજે-- સંકર.
ડગર ડગર સખ જુટતહી ભંગવા
ગંજવા ઝૂકત ગંન કિડાવત રંગવા
આજત ચંગનવા ગાજત દફનવા
આરનમે છારનકે ભરે ગોલા-- સંકર.

૨૨

જોગીઓ-સંકર માલાદેવ દેવ સેવકપે રીજીએ
સેવકપે રીજીએ અખંડ સુખ દીજીએ-- સંકર.
રે ત્રીપુરારી મુરતી તેહારી
જાડિ અત્રહારી દાસ જાની રહેમકીજીએ-- સંકર.

૨૩

લીં. રા. કે. પાં-જનમ્યે જોગી જાલંદરની રાજા પાસે કરવા રાવ
પડશે મજા વધરો લગ્ન જો સાચો અર્પો બતાવ
લીં. રા. કે-તમે છો મોટા સઉથી મોટા કેસુ લ ગોટા મને જાણાવ
પાંચો-મારીસ તુજને જાસુ મુજને
હા હા હા હા જાવ જાવ જાવ જાઈએ.

લીં. રા. કે-અમે તો છોરા છઈએ તમારા ખરા દીલથી મુજને ચાવ
હીક હીક ભાભા અમે અજાણા હબેથી રાખો હમપર ભાવ
લીં. રા. કે. પાં-ચાલો ચાલો જુટ કેવું કટ કટ રાખી દેવો વટ-જાઈએ.

૨૪

કંચનીઓ-હોજી ગોપીચંદા હોજી ગોપીચંદા
મતીકે ખુલંદા હોજી ગોપીચંદા--

દેસ ખીદેસમેં ડંકા બજ્યા

અરીનકા કીએ મંદા--

હાથ.

રૈયતકો સુખ એસાદીના

કાટદારે નીચ ફંદા--

હાથ.

આસીસ સખમીલ એસીદેવત

સાહે કરે નંદ નંદા

હાથ.

૨૫

૪ ખેડુ મેનાવતી માતા અરેરે હઉતા કપાળ્યા નાકરે.

પ્રધાન-ચુપ.

૪ ખેડુ-અમેતો જાણતા સેભલીરે હવે ન હમજો પાકરે.

પ્રધાન-ચુપ.

૪ ખેડુ-જીવો જલંદર જોગટારે મઢીસે શરીત તીરરે.

પ્રધાન-ચુપ.

૪ ખેડુ-રાતને દાડો જંચ છે રે પેરીતે નવરંગ ચીરરે.

પ્રધાન-ચુપ.

૨૬

ગાપીચંદ-દુષ્ટ માતસીર કલંક લગાયા કામ કાયા પુરા તુને

મરજા જરજા ગરજા સરજા

દીલકો દાગ દીયા તુંને

દુષ્ટ જલંદર ગુર સમજકર જામે ઝહેર પીયા તુને

ડરીનાં જરીનાં તરીના ફરીનાં

જગસે લાજ લીયા તુને

૨૭

લીં. રા. કે-પાચાએ પોક મુકાવીરે રાધવા

લાખેણી લાજ ગુમાવીરે રાધવા

લીંબો-કુટયાં કીસમત માહેરાં જે આગ્યો તમારી સાથ,

ડોસે દાટજ વાલીઓ જઈ ભરી મોટાથી આથરે રાધવા

રાધવો-લીંબા તેં હાચુ કયું ને દીધી હી ખામણુ દાર

ભાભે ભૂખે મારીયા ને કરેયા અતી લાચારરે રાધવા.

કેસવો-કેહેવાતું કહુંડ કરો તો કરો ડોહાને દુર

સોખત છોડો એહની ને ભરો મોઢામાં ધુડરે રાધવા.

પાંચો-અલ્યા છોરા તંમો હાભલો ને ભુલ્યો મારા બાપ

કાષ્ટદી હવે નહીં કહું જે હાલો દરબારમાં આપરે

રાધવા.

૨૮

અંકુળા-દીરભર કયું નહીં સુરત દીખાકે દુરાકે ગભરાકે મોહે જલાઈરે

ખાવરી નાથ ખીના અરોમેના જનનખારત અતી મોહરએના
અંગઢી અનંગ અતી મોહરો સતાતે દરાકે મબરાકે મોહરે
જસાઈરે.

૨૯

દાસી-ધાર્ય ધરો દીલમે મહારાણી અતીખારે ક્યું તનવા
ખ્યાકુલ હોવત ક્યું અરે જાની મબરાવે ક્યું મનવા
માહારાજ સીર તાજ તુમારે આપુ જાવે અમનવા
સુખ મુરજનાં અછા નહી હયે કરો તંનકી જનનવા.

૩૦

અંદકા-હેરી સખી ખીયા આયેન આયેરે
મેરા મબરાયે જીઆ હેરી.
આવનકા અબીલાસ દીયા મોહરે
મુરત બોલીન દીખાએ દીખાયેરે— મેરા.
રતી પતી અતીમોહરે સતાવત
હરસે હરન મીલાયે મીલાયેરે— મેરા.
આંસ હમારી ખરબા દાસી
ગમ આલમકો હઠાયે હઠાયેરે— મેરા.

૩૧

દાસી-ક્યું કરતી મમકો અચે માહારાની પ્રીતમતેરો આવત હયે
એનસેરેન ગુમાવો આજકી સેજહી હમ હયા ખીલાવત હયે
રાજસે આજ કરો ખુશ ખીયાં છતીઅનમે ખુશ ચાવત હયે
મોજ કરો મનકી તુંમ અપની હમ સખ ગરકો જાવત હયે.

૩૨

અંદકા-રે દીલદાર ક્યું મમખાર જાને મન
અજબ તુમ આજહી આજર જાનેમન
એ એરા ક્યું બચા મુરઝા મચા તેરા
ક મેરા દીલ શીરે હરહખાર જાનેમન
મેં દીનનાર તુમ સરદાર હો મેરે
હમારે ચાર મલેકે દાર જાને મન
કહો તુમ નાથ મેરે સાથ અજબ એ વાત
મેરા સીના ખના હરતાર જાનેમન

૩૩

ગાપીઆંદ-આજ તખ્તપર બેઠા પ્યારી તાજ અદલ સરપે ધરકે
હરને કાજ સખ સાજ સમે તે આયે ખેડુતકે લડકે
સખ કહે રાજજી હમારી સુનો અછી ખાની

બારીકે નીકટ તટ જાને હમ માહારાની
સુનો માતાજીને કરી કૈસીયે નાદાની—

સખ

૩૪

અંદકળા-નહી આરામ હય મુજકો ખીના દીલદાર દેખેસે
નહી દાલીખમેં છયારો મુજે હરખાર દેખેસે
અજબયે ઈસ્કહયે હાયા ધડકતી હયેગી ચેકાયા
જલો સખ રાજકી માયા ખીના ગંમખાર દેખેસે
અરે દીલબરન જાવો તુમ ભલા ચહેરા દોખાવો તુમ
સમજ મન ગમકો ખાવો તુમ ખીના હમ છયાર દેખેસે

૩૫

ગોપીચંદ-ખટા સીરપે દીયા બારી અરે માતું વ્યભીચારી— ખટા.
સરન નહી આછજરા કીયા અરે કુદૃત્ય
લાજ છોડદી જગતકી છોડદીયા મુની સત્ય
દશરી ગમકી મારી— અરેમા. ખટા.
દરીન દીલમે ઇસસે અરે મેનાંવતી માત
કયા કરે લાચારહું નહીતો કરતા ધાત
મે દેતા આગમેં ખારી— અરેમા. ખટા.

૩૬

ગોપીચંદ-કયા અછા હયે કલામ
તદખીર સારી તુમને નીકારી
દુઃ જાંલંદર કો દીજે મારી
કયા અખ દું ઇનામ— કયા
લાજ ગવાઇ મેરી માતા
કરકે કામ હરામ— કયા.
અખતો ઇસકો ઝેહેર પીલાકે
કરદે દામ તમામ— કયા.

૩૭

જાલ-ચેલા-ભુપર આકર જુલી પડેયો નર નાહીરટે રસનાસે મુકંદન
કામની કેહી કાલોલન મેસઠ ઐઠરહો નાહીછોડત છંદન
માત પીતા સુત અંધવ હચેસખ પામરતા મેદસાવત ફંદન
કાન કહેય અવસર જાવત કયું ન બજે મુઠ નાંદે નંદન

૩૮

ભોગીઓ-ગુરજ દોરજ મુજેમે બાક્ષા લાઉગા
ચોક્ષા ખરતન સાફકર ભોજન ખનાઉગા
આર દોલરસી લેકર મેપાની બરલાઉગા

શીરઅછી તરાંહસે ગુર તુંમેંકા નલાઉગા

૩૯

મેનાવતી-કહાંગએ ગુરનાથ મોહે છાંડવાલા

કાભયો અપરાધ મોરો કયા ગુર દુખાયે

સેવામે કયા ચુક પડી હોગી કયાભલા

કહાં.

ફેસેફરં કાંહાં જાજાં દેખુવો દરસ

આપકે ખીતેમેં મર કાટકે ગલા.--

કહાં.

૪૦

જોગીઆ સૈખી જન જગત વેહેવાર રેનકા સપનાં

તુંમ કાયકુ કરતહો યાર ભુલી કલપનાં

નીજમાત તાત દારા સુત ભગની બ્રાતા

વોંહ શબી સ્વારથી કાજ પરસ પગ નાતા

એક રામ ભજન ખીત ઓર નહી નીસતારા

ગુરનાન ગ્રહોતુંમ ઉતરો ભવ જલપાર

સિરકાલ અચ્ચાનક ખખર નહી એક પલકી

કિયું કરતેહો અભીમાન આસન નહી કલકા

વેજોડસખી સંસાર રામકું જપનાં

સખીમન જગત વેહેવાર રેનકા સપનાં.

૪૧

જોગીઆ-હરી ભકિત કરનાંરે પલકમે હોવેગા મરનાં

અહો અજુજો રદય કમલમે હરી ભકિત કરના

કાકા માંમાં કુટુંબ કપીલા છોડચલે પ્યારે

સપનેમે જ્યુટી હોતી એસા જગસારે

ધાંમધરા ધનમાલ ખજાના આખર નહી અપના

એકદીન સખ છોડકે જાના મટીમે અપનાં

કામ કોધ મદ લોભ નરખના કરના સુકૃતકો

એક નીરંજન નામ સુમરના ભવજલ તરનેકો

જુઠ જગતકી છોડ બાસના જ સત્તગુર ચરનાં

અહો અજુજો રદય કમલમે હરી ભકિત કરનાં

૪૨

જોગીઆ-તુંહી હર તુંહી હર પ્યારે

ભગત તેહારે સુમરંન કરતે કાપતાપ હંમારે

તુંહી.

વીસ્વનાથ જગતેશ વિશંભર ઔર તુંહી ઔકારે

મતી હમારી જલ્દ સુધારી દે ત્રીપુરારી હારે

સ્તુતી કરત હંમસારે—

તુંહી.

અતીકરતે હમ સખલાયારી દીનતા હમારી દેસખટારી
કામ કોષકો દેખારી બવળલસે તું લે જિભારી— પુંહી.

૪૩

ગા. રાણીઓ—સખીયાં સારી લોકર ઝારી સુંદરવારી સેભારી
શીર શીર પ્યારી કેસ સમારી અતી જિભારી દોખારી
જાઓ મતહારી દીલ હુશીઆરી રખસોનારી તુંમસારી
અતરઅનાર ખુબ હયે મજેદાર ફરેદીલકો કરાર સખ કરો તૈયાર
બદનઉઝર ચેચીરસે સમાર સખઝવેર ઉતારરખો બાબુ પેદાર
મૈતન કેહાર તૂપ કંઠહીમેદાર સખકરો સુંગાર અતીકરહીકે પ્યાર.

૪૪

મેનાવતી—કયું અહંકાર કરેનર મુઠહી દેહકો નાહી ભરોસો.ધરીકો
આધ ફરયો અવતીપર તું નર જીત સકયો નહી કોષ અરીકો
સીતલ નામકો છોડ દહી પુની લેવત કામની આગ્ય ખરીકો
મુરખતું નીસદીન સદામુખ સેપનવા મતલુલ હરીકો

૪૫

ગા. પીચંદ—રોવત કાહેહો

મેરીમાત સચીખાત કહેતું આજ
રખનલાજ પાય પર કર જોરી—
તનમન કયું જરત જત નેનન કયુ ઝરત જત
આહા કયુ બરત જત બીજત દેગોરી
માન મોરારી.

રોવત.

૪૬

મેનાવતી—પ્યારે બેટા મોરી ખાત સુનલે
દેખ ચતુરાઈ તોરી ચીંતા મોહેદાખ—
સંમશ સી સુરત તોરે પીતાકી
જલબજકે હો ગધ છારી
છોડ લાલચ માલમતાકી
ત્રીપુરારી બજ ત્રીપુરારી—

પ્યારે.

દેખ.

૪૭

જોગીઓ—આહાલેક જાગે ગુરજી આહાલેક જાગે
કોનકીસીક બેટા ગુરજી—
સખ સંનસારકુ છોડદીયા ઓર રાજપાટ ત્યાગે
સેવા સુમરન કરના નીસદીન રહેના ગુર આગે
કામકોષ મલ્લોભકો તજદે તજદે અનુરાગે
આખાદી પુરસ એકનામ રટેસે કુત્ય બાગે

આહા.

સદા (ખુસી) મે રહેના નીમદીન મધુગીરી મામે
ગુર જલંદર ચરન કમલમે સદા રહેના આમે

૪૮

ભોગીઓ-ભંજન દુખ રંજન મુખ શીવશંકરા
શીરપે ગંગ ઊમીયા શંગ શોહતે હરા—
રંદનકી કંઠનમે રાજતીલરા
ડંડપે બૂજંગ ખૂમ ડાલા ઈસ્વરા
જગતનમે નામ આપ ચંદ્રશી અસ
ચંદા નંદા ગ્યંદા પાસહી તેરે
બનકે ચેરે રે દીગંબરા
ઘેકતે હો સદા આપ મુગ ચંમરા
અંબરકે દાસ બની રહત અમરા.
સદાકાંપ રહેતા હયે દેખી જમરા
મેરા ફેરા બેરા કાટહી દારો
મોહો ઊગારો જાની શંચરા—

ભંજન.

ભંજન.

ભંજન.

૪૯

મેનાવતી-અરે પુત્ર એસા કીયાકયા જીલમ
દુખાયે ગુરકો નઆધરહમ
તેરા દીલચે કૈસા નીરદય હુવા
ગુર જલંધરકો ગીરાચે કુવા
તેરે કુલકું અખતુંને દીયા કલંક
ન કુછખી રખી તુને અપની શરમ
એસા કીસને તુજકો સીખાયા કર
કહે સચ મુજકું હુવા કયા જર.

૫૦

ગાપીચંદ-કયું અયે માત હમમે શીરાઈ નજર

મેનાવતી-તુ ચલ હીયાસે હો દુર અખજી દતર

ગા. -ખદા કયું હોતેહો તુમ હમપર

મે. -સરમકર સરમકર જા હીયાસે મર

ગા. -મેં બેઠા તેરા

મે. -તું દુસમન મેરા

ગા. -હુંગામેચેરા

મે. -કાટ જંમકા ફેરા

ગા. -જુકાકે ખડા તેરે કદમો પેસર

મે. -સરમકર સરમકર જા હીયાસે મર

- ગા. —હુંમામે ખખર
 મે. —રખ ખાફા ખતર
 ગા. —હયે છોટી ઉમર
 મે. —હયે તેરા મકર
 ગા. —કુવેમેં ગીરાયે ગુર જલંદર
 મે. —સરમકર સરમકર જા હીયાસે મર

૫૧

મેનાવતી—જાતું જંગલમે હો અગ્યા જાતું જંગલમે
 રામનામકું રટલે દીલમે કયું કે કાયા પડત એક પલમે— જાતું.
 ગુર જલંધરકે ગ્રહોચરના કટેતેરા જન્મ ચાર મરના
 ચેસંસાર સમુદ્રસે તરના જુડમતી છલમે
 ખાત હમારી માનતું મનમે
 ચેત અરે ચાતુર અક્ષમેં જાતું જંગલમે

૫૨

ગાપાયંદ—અફસોસ હાયે મુજકો પસેમાન કીયામાત
 શહેર અંગલા છોડા હેરાન કીયામાત— અફસોસ.
 માસુકે પરીઝદશી હરદમ કરેગી ગંમ
 સનમ સેગદમ છોડકે નાદાન કીયામાત— અફસોસ.
 અબતો હયે લાઝીમ મુજે જોગયે જૈદું
 મેનાવતી હમપે તુને એશાન કીયામાત— અફસોસ.
 ગુર જલંધરકે અબી પાશ જાઉમે
 (ખુશી) સે અબન જૈડના પ્યારી હરઆન માત—અફસોસ

૫૩

ગાપીચંદ—દીનહું જાલસીરપે કાલ
 મેનાવતી—તજદે રાજકી જંઝાલ કાટદે જવાલરે
 ગા. —રહો સદા હમપે કૃપાલ મત કીજે મોહો બેહાલ
 મે. —ચેસંસાર મેનમાલ ગુરદયાલરે
 ગા. —જાવત છોડ રજયાલ

૫૪

ગાપીચંદ—ખવાળ મીશસે ખલક હયે ખાલીક સચા નામ હયે
 સખી છોડ દુનીઆ જાતાહું માલેકયે અબકામહયે— ખવાળ.
 શહેર અંગલા ચંમન સુંદર રહો મેરા વતન
 સખી છોડકે મે જાતાહું લોઆખરી ચેકલામ હયે— ખવાળ.
 શહનુરકે સખદોમે રહેના ઉસીકે કદમોપે
 અશલ ફકીરી એકલે આલેકયે આરામ હયે— ખવાળ.
 આગીઝ

ગોપીચંદ-અમર કરો ગુરનાથજી

ચેહેલા પુતલા જલમયા દયા કીજે દયાલજી
દોશ અતી દીનકે ક્ષમા કરો જનનીકે બાલજી- અમરકરો.
દુસરા પુતલા જલગયા ભયા છાર તમામજી
અરજ કર મુની આપકી અબતો દીજે આરામજી-અમરકરો.
તીસરા પુતલા જલગયા આપ બડેહો દાતારજી
લક્ષ ચૌરાસીકી કાંસીકો કાટદારો એકારજી- અમરકરો.
ચોથા પુતલા જલમયા સીરકાલકો જોરજી
દ્વારદારો દુષ્ટનીયકો કામદોષજો ચોરજી- અમરકરો.
પાંચવા પુતલા જલગયા એ સંસાર અપારજી
ત્રસ્તારૂપી સરિતા હમે બહો જાત ઉગારજી- અમરકરો.
છઠા પુતલા જલગયા ઉભો કર પોકાર
ચરન પડા ગુરદેવકે અબચાહેશો મારજી- અમરકરો.
સાતમા પુતલા સ્થીર રહા અમર હો ગઘ કાયજી
(કાન) કૃપા હમપેકરી લગી આગ ખુલયજી- અમરકરો.

ગોપીચંદ-અતી ક્રોધમતી કીજે દિનપે દયામ

ક્ષમાકરો દોષઅરે જનનીબાલ- અતી.
ચુકબાઇ હમસે ગુરનાથ બચાવો મોહો મુખહીકે કાલ અતી.
રાજકાજ સખ છોડકે આયા
ગુરનાથ દીલ તુમ શેરે લગાયા
શરને તરને કરને

જોગીઓ-જરને મરને બરને

ગોપીચંદ- આયા ભૂપાલ-

અતી.

જાલંદર-સુત પ્યારે

ચેલા-ચલજી પદછોડ હમારે

મતમાર આહકેનારે હમકે તે સખ શમજારે-

સુત.

જા-રાજકાજ શમાલના રૈયતકોદે સુખ

સંતનકી સેવા કરે મીટેગો બવકો દુખ

ધરબૈઠ ગોવંદ ગુનગારે

ચેલા-ગુરકહે તે સખ સચારે

જા.-મતમંખારે

ચેલા-ચલજી પદછોડ હમારે

જા.-જેમી હેના કઠિનહવે કોમલ તેરી દેહ
કયું તું શહેમા બંનમે મીષમ તાપ અરમે
એહ જેમ અશી કીધારે

ચેલા-મત દુનીઆકું તું હસારે

જા.-દુખ શીર બારે

ચેલા-ચલળ પદછોડ હમારે

ગોપીચંદ-ગુર આયા મેં છોડકે શહેર બંગાલા રાજ
એ સંસાર સમુદ્રસે બુડત રખતો અજ
અખ જગસે દીલ ઉદારે
તુંમ જેસે ગુર મીતારે
લમાદો પારે

ચેલા-ચલળ પદછોડ હમારે

૫૮

ગોપીચંદ-સરન તેહારે રીયાજ આચેરી દાતા—

સરન.

દીનપે દયા કરો જાનીદાસ તેરે પાસ

મુજેધરો મેરકરો મુનીરાજ રાજ—

સરન.

સંસારકો છોડતોડ પ્રીત શબ્દઆયા

જાની બાઝપે માયાજ જેગદીજે તતકાલ

કરોતે હાલ સુધારો કાજ—

સરન.

૫૯

ચંદ્રકળા-મેરે પીયાન આચે આજરે સખી જાવે નાહી રૈન

દીપક ચહેપતંગકો ચંદા ચહેચકોર

મુગ્તા ચહેમરાજકું મેધનકું ચહેમેર

જલજાવે મોરા સાજરે સખી ભાવે નહી રૈન

હડકત અખીયન હવમોરી ધડકત છતીઅન આજ

ઉછલત જેઅન જેરસે બીનછત પતી સીરતાજ

ભાવે નહી યે સમાજરે સખી જાવે નહી રૈન

૬૦

દાસી-અતી ખ્યાકુલ હોમતી પ્યારી કટ જાવેગી તેરી આજારી— અતી.

મતકીજે મમકો અયે માહરાની મીલજાવે વુજકો તેરાજની

કાયમ ઇસકી રહે મેહરબાની આશીશ ચેહી હમારી—

અતી.

૬૧

દાસી-અહલેક જમાયા બાધ ગોપીચંદા આયા લાંબ.

અમવા બનયા બાધ સીરકો મુઝાયા બાધ

સોગીકો અજાયા બાધ સ્નેહીકો હમાયા બાધ—

અહલેક

ચંદ્રકળા-જરીઓ દદારી મારી કશંગી બેજરી મોહનજને તું નજને
મેં ખાલકો ખીચવાઇકાશં પચેજાને નપચેજાને

દાસી-કોપમતી કીજે માત

ચંદ્રકળા-માફંગીમેં તોહલાત

દાસી-સચ્ચે સચ્ચી કહેતી ખાત

ચંદ્રકળા-ચુપરહે તું કમજાત

દાસી-અહલેક જગાયા ખાધ ગોપીચંદ આયા.

ચંદ્રકળા-ચારકરકે પ્યાર ગચ્છે હચેગે વોશીકાર ઉરસે નજને તું નજને
તુમેરેદીલ ઓદારકો કયાપચેજાને નપચેજાને

દાસી-જોગી ખડે હચેંગેદુવાર

ચંદ્રકળા-મતીકરતું શોરેશાર

દાસી-ચક્રો દેખેં જાકેબહાર

ચંદ્રકળા-માફંગી મેં તોહમાર

દાસી-કરો મતીગંમ

ચંદ્રકળા-તેરા લેલૂગીદમ

દાસી-ચુરસા કીજીએ નરમ

ચંદ્રકળા-મોહે મીલેંગે સનમ

જાઓ જાઓ જાઓ હયાંસેદીલકો અતિજલાવા- અહલેક

૬૨

ચંદ્રકળા-મયે દીનનારી સૈઆતેહારી હમપેજરા કરમકરદે

અતી દુખીઆરી કરતી લાચારી દીલદાર રહમ કરદે

ગોપીચંદ-નારી પ્યારી હયાંસે જરી ઈસ્કો મેનાહી હજમ કરદે

સખ સૂખ ખવારી લગેઅંગારી મૂજેનઅખ પ્રીતમ કરદે

ચંદ્રકળા-રાજનતેરી બનકેચેરી રહુદુરતું ગમકરદે

સાજનમેરી લેશુદ્ધમેરી હુંકનઝર સનમકરદે

ગોપીચંદ-જોગડીમાતા છોડચેઆતાં દીલસે અમખદંમ કરદે

લેખ ખીધાતા તોડાયાનાતા મનકો અખ કાયમ કરદે

ચંદ્રકળા-જાનીબાની સેજામાની મેહેરબાની કયું કમકરદે

સાની હોકરમના હોતો સરચે મોરા કલમ કરદે

૬૩

ગોપીચંદ-મરચેહંએતુહુર નહી મૂજે હચે જશર

ચલમેરેસે દુર સુનનારીઅરે

ઇસ્કોકોમે બરપૂર નહોં બનૂ ચકચૂર

મતીકરતું હજુર ઓનારીઅરે

ચંદ્રકળા-મોરીખતા દીજેખતા

(૧૯)

યાર વફાદાર મતી કરતું સાચાર
અતિહુંમે દીનનાર મતીજારીઅરે
સખીગુણોઞ્ઞર તેરેખીનાલગેખવાર
સખ ઉજડદયાર અંગારીઅરે

૬૪

ચંદ્રકળા-નળઓ પ્યારા પ્યારા ઉરનકેહારા નળઓ
કુલકેહારા નનેનોસે-ચારા નરહો હરખારા- નળઓ
આંખનસે ઝરતતીર કંપત મોરો સરીર.
ઠાંટો આજના હમારા ઓસારા મેંહુ તીરાધારા- નળઓ.
પ્રીતમ પ્યારી પ્રીતકો તોડે મતી એઠાર
મએદુખીઆરી આપખીન ઝુર મરંગી યાર-
યાર હંમારે જરા રહેમ કીજીએ ચરન પડીદાસી
હમે સુખ દીજીએ-પ્યારા- નળઓ.

૬૫

ગોપીચંદ-તરલ નૈનતરતી તરન તીવૃન કીજે સુખ
દધી સુતા પતીકા સુમરના મીટેગો બવકો દુખ
રતીપતીકા તજદેદીલસે બજલે મનસે નાથમુકંદા-રતીપતીકાહાં.
કામકોધમદ મોહકા મનસે ઝટક પટક આવારે
તનહી પનન એક દીનહી હોવે
તાસે રહીયે નંદકેનંદા- રતીપતીકાહાં.

૬૬

ચંદ્રકળા-સૈયાં મોહે છોડકયું ચલે જામારકે ભલે
છતીઆં તોજલે કપી સીર દુખયેટલે- સૈયાં.
માત તાત જતસે મોહે છોડામ હાય હાય હાય હાય.
મતકીજે નિરાધાર નસાર લીજીએયાર દુખકોભાર
મતકીજે મોહેકો સાચાર યાર મતીમોહે તુંપાર કાટોયેઆજર
સૈયાખીજા કટેનહીરૈન બાવેનહીસૈન દીલકોનહી ચૈન જાવેનહીરૈન
રેકારસેકર જૈન અતીસતાવેમેન અખનકકુકેન
પ્રીત રીત અતસે મરોર કયું ચલે- સૈયાં.

૬૭

ગોપીચંદ-જૈયાંમેરી છાંઠદે રે આહીલીનારી
માન કહેનામોરા તોરા અચરવા
મતી અતી ખારતું હીલી નારી- જૈયાં
હતની કહું મોરી માનત નાહી
ખારખારમોહે બીલગ બીલગ કયું કરે સાચારી- જૈયાં.

૬૮

ચંદ્રકળા-પીઆ ખારે આજરહો તુમ રાત
 ચુકમહી હમસે કયા સાજનરે
 ચિતસેન સૂજકો ચાત—
 છોડ મોહો કયું જાવત બાલમરે
 કયુંન કહો સુખ ખાત—
 આપકે ખાતીર સજકો છોડારે
 માત તાત રજાત—

પીઆ.

પીઆ.

પીઆ.

૬૯

દાસી-હામ હાય ગોપીચંદાને કામ ખુરાકીઆ
 ગોપીચંદાને કામ ખુરાકીઆ
 દાગ દીલપે વોકારી દેદીયારે—
 રાની ચંદ્રકળા તેરી પ્યારી
 તેરે ખીના સદા દુખીઆરી
 અબ કારસે કરેગી વોયારીરે—

હાય.

હાય.

ચંદ્રકળા-બેખ રાજજી તુમતો ઉતારો
 સોકાર્યામે મતી તુંમ ખારો
 નાથ જના પેહેલે તુંમ મારોરે—

હાય.

૭૦

ચંદ્રકળા-છાંડ ચલે સખી બાલમ મોરે
 જાહુકે કારન રનેહીકો છોરે—
 બેદરદી બાલમને મોહો છોડી
 અમીત પ્રીતકો પલમે તોડી.
 ખીછડ ગઈ સખીચે મેરી જોડી
 યાર મીલાદે પરપાય તોરે—
 આગ લગોયે ગુલે ગુલસનમે
 આગ લગો ખીન યારચે તનમે
 જોગન બનજા બૈઠુંગી બનમે
 યે સંસારકો આગ લગોરે—

છાંડ

છાંડ.

છાંડ.

૭૧

ગોપીચંદ-ભાવધરી ભગવંત બને નહીં આયો પૈ સોજયો
 કામ કોષ ભોભ નમે મુંઢન જનજીવ કસાયો
 નાહી સુખ પાયોરે નહીં જોઈદ ગુન ગાયો
 રામનામકો બંજલે મૂરખ જાત અરે કયું બહાયો
 ચાતુર ચેત અચેતહી ચિતમે આઈકહાણું કમાયોરે

બૂલી લોભાયોરે નાહી જોવીંદ યુન માયોરે

૭૨

દેયત-અરે કયું છોડ ચલે સરદાર

આપ ખીના હમકો લજેગા ઉજડાસબયે દવાર.

ઝુરમરેગી રાનીઆ સબ મહેલકે દરમ્યાન

રહો યહાં દીનજનકે આર છોડદીજે ચેહ ધ્યાન

કરેગી કીસ્મે અબવો પ્યાર—

અરે.

ખેહન તુમારી બને બાવરી સુનકે તુમારી ખાત

ખેસ તુમારા દેખકે ભગવા કરકે મરેગી ધાત

ઉસીકી લેના લાઝીમ સાર—

અરે

કોનખતા સબકી બધહમે કહો અરે સરતાજ

કોનદુભાવત આપકોહમે છેડતહો કયું રાજ

અરેહમ હમેગે સબ લાચાર—

અરે

૭૩

દેયત-શાય લે જાધયે વગર મર જાએગે

હીજમે કયતક બલા ગમખાએગે—

શાય.

રાજતુંમ શર તાજ હો શીર આપકા

ચાંદસા ચહેરા કહાંહમ પાએગે—

શાય.

શેહેર બંગાલા ચમનશા હય સબી

છોડ ચુલે શેહરાસે દીલ બહેલાએગે—

શાય.

આનશે પુર કતસે હમ મીસકી સબી

ખાતે હયે અપની કસમ જલ જાએગે—

શાય.

૭૪

અંધાવતી-ખવાબમે સુરત દીખાઈ આકે ખીરાદર

સેજસે મોહે જગાધ આકે ખીરાદર

ખેસ બના ભગવા ચલે સબસેહી મૂખમોડ

મૂજકો અતિ હય જલાઈ આકે ખીરાદર

હોવેગા ગર ખવાબ ચચ્યા મરેગી મેં ઝુર

બાવરી અતી બનાઈ આકે ખીરાદર

હોગી ખુસી કબ મૂજે જલદ કહે દાયા

કબી ન મોહે હસાઈ આકે ખીરાદર.

૭૫

દાસી-બનો મતિ અતિ ખેચેન ધીર્ય ધરો દીલમે

અતિ દુખીઆરી બનો મતિ પ્યારી

નિરસે બરો મતિ નેન ધીર્ય ધરો દીલમે

મએ દીવાની બની સખીરી હાથા સખજમમ
ખાત સચ્ચી હોગી તો છોકું મેરા દમ

૭૬

ગોપીચંદ-સૂન ખાંદી હકીકત સારી

દાસી-જા છેડ ચલાજા હમારી

ગોપીચંદ-હએંગી મસ્તાન તેરી હએવાનોકી સાન

બની ખાવરી નાદાન અકલન હુસીઆરી—

સૂન.

દાસી-ખાંદી કયું કહે તારી ચલ જા અરે બીખારી

મારંગી તોહે પએજરી અતી હોવેગાતું ખવારી—

જાઝાડ.

ગોપીચંદ-ભગવા બનારી ગોપીચંદ હયાં આ ચારી

ખબર હમારી સારી કહેદે તું આવારી—

સૂન.

૭૭

દાસી-જૂરા હુવા બાઈ કીસમત કુટી આસ હંગારી ટૂટી

આસ હંગારી ટૂટીરે બાઈ આસ હમારી ટૂટી

ખીર તુમારે બનકે ફકીરા ધીર હમારી છુટી

ચૈતનકો લીયા લૂટીરે બાઈ આસ હમારી ટૂટી

દરપે ખડે પૂકારત હરહર પએરમેન હએ જુતી

સીરકો મરેગે કુટીરે બાઈ—

આસ.

૭૮

અંખાવતી-ચૂપકર ચૂપકર ચૂપકર ચૂપકર

ફુટચૂપ હો ચલ નીકલ હયાંસે ચલ

મત બતા તું શીકલ તેરા કાટુંગી સર—

ચૂપ.

મેરે બાઈકો દદદા કહેતી હય કયા

જુઠ કહા અગર તેરા કાટુંગી સર

જારે હયાંસે જા અબમર

ચૂપ.

૭૯

દાસી-અરે બાઈ જરા હમપર રહેમ કર

મેં કહેતી તુમકો સર બસર

વો આકે ખડા અપને દરપર

ગર જુઠ કહું તો કાટો સર—

અરે.

ભગવા એસ બાના નામવર

ગોપીચંદ આયા હયાં ચલકર

જરા રીસ મતી હમરેપરધર

જામકે સરપર ધરતેથે હતર

વો પૂકારત બાર ખડા હરહર

